

בס"ד ♦ שבת קודש פרשת בשלח ♦ יג' שבט תשע"ו ♦

עלון 184

העלון יוצא לעילוי נשמת חיילי צה"ל שנפלו על קידוש השם הי"ד

אמונה

"וירא ישראל את היד הגדלה אשר עשה ה' במצרים וייראו העם את ה' ויאמינו בה' ובמשה עבדו" [שמות י"ד] בהתבונן, נראה כי ישנן מדרגות שטרם האמונה. שהנה נאמר "וירא ישראל את היד הגדולה", "ויראו העם את ה'", "ויאמינו בה' ובמשה עבדו".

ויש לשאול מה ראו ישראל עתה שלא ראו קודם? וכבר נאמר "ויראו העם את ה'", מהי יראת משה? ולהסביר, הנה האדם בעוה"ז נוטה אחר עיניו ורגשותיו וממעט להתבונן בכלי שכלו, ומעשיו נשקלים על דרך הכדאי, רווח והפסד עכשווי. ועל כן, אינו רואה את החסד הגדול שעושה עמו הקב"ה בכל עת ורגע, אלא מתבונן הוא על הקושי והמכאוב, והפסדיו בגשמיות גוברים על מחשבת הפסדיו הרוחניים. על כן באה התורה ואומרת, "וירא ישראל את היד הגדולה אשר עשה ה' במצרים", דייקא במצרים הם רואים. ואע"פ שזה עבורם נפשם נוטה אל הרווח הנוכחי בביטול עבודתם הגשמית למצרים, אך לאמונה אינם באים.

אך בשלב בו מאיר בהם אור השכל הישר מתעלים הם למדרגה אחרת של "ויראו העם את ה'", יראת הרוממות מגודל הנס, ואע"פ שעניניהם ראו ולא זר עשר מכות שנענשו מצרים, לא היה בזה די, כי בהפסקת עבודתם היה נוח להם ונשמו לרווחת הגוף מהשעבוד, וכאן לאחר שבטלה עבודתם זה מכבר, ולכאורה די בזה, הבינו שמצרים אינו רק בקושי הגוף אלא בשעבוד הנשמה, קנו מדרגת אמונה בה' לבדו. אך עדיין לא הייתה אמונתם במשה שליח ה' מלאה ועמוקה, ואע"פ שפעל ועשה במצרים בשליחותו של המקום ב"ה, לא קיבלוהו עליהם. כי יש מדרגה גבוהה שעל האדם לקנות והיא האמונה בנביא ה' ובשליחותו. כמובא ברמב"ם [הל' יסודי התורה] "מִשֶׁה רָבְנוּ לֹא הָאֱמִינוּ בּוֹ יִשְׂרָאֵל, מִפְּנֵי הָאוֹתוֹת שֶׁעָשָׂה".

ומכאן חייבים אנו להביא לכלל מעשה, בראותנו את גודל המעשים אשר עושה ה' בעולם כולו, "המביט לארץ ותרעד", והמשגיח על כל אחד ואחד מבריותיו, ונתן לנו את תורתו, תורת משה אמת במימד נשגב גלוי לכל עיני בשר, שנגביר אמונתנו בהקב"ה ובמצוותיו, ונעשה ככל אשר לאל ידנו לקיים במסירות נפש את אשר ציוה עלינו ונזכה להיות מאותם שהכתוב אומר עליהם "ישראל אשר בך אתפאר".

למשפחת כיתה יב/3 שלוחה ברכת שבת שלום

יו"ל ע"י כיתה יב/3 ישיבת ירושלים לצעירים מחזור מ"ט כל הזכויות שמורות

לא להתבייש!

חלילה לו לאדם להסתיר את העובדה שהוא שומר מצוות. התמונות מוכרות: חייל חובש כובע עבודה, כדי שלא לחבוש כיפה; אדם מעמיד פנים כקורא עיתון בסיימה של ארוחה - ושפתיו דובבות ברכת המזון; כל אלה מראים על עמדת התגוננות קיצונית: אדם מוותר על ערכיו, כדי שאחרים המזלזלים בהם לא יראוהו עומד על שלו.

לפעמים גישה זו היא נחלת מפקדים דתיים, החוששים שחייליהם הדתיים ינצלו את המשותף ביניהם, ויבקשו זכויות יתר. גישה זו מופרכת מיסודה: עובדה, לא ידועים מקרים בהם מפקדים לא-דתיים העמידו פני דתיים, כדי שחיילים לא דתיים לא ידרשו זכויות יתר... מפקד היודע את עבודתו ומכיר את כחו, ידע להענות לבקשה צודקת, ולסרב לבקשה לא מוצדקת, ויהי המבקש אשר יהי.

ש"ת צבא ומלחמה – הרב דוד חי הכהן

שאלה:

אני אמא לבחור בן 18, שבגמר השמינית הלך ללמוד במכינה קדם צבאית. כעת הוא רוצה להתגייס לצבא לשירות קרבי רגיל של 3 שנים. חשוב לי מאד שבני יתרום את תרומתו למדינה וישמור על עם ישראל, אבל אני חוששת מכך שהוא יתקלקל בגלל הבנות שמשרתות ביחידות הקרביות. מה עלי לייעץ לבני?

תשובה:

אני מציע להשפיע על הבן ללמוד לפחות עוד שנה בישיבה, כשבתוך כדי הלימוד ישלב גם לימודים הנוגעים לשמירת מצוות בצבא במצבי לחץ ומצבים של פקוח נפש. כמו כן, ללמוד ביסודיות לימודי אמונה העוסקים בקדושת ישראל, קדושת הארץ, מתוך כך גודל השליחות והזכות לשרת בצבא ישראל. כדאי לבאר שאחרי לימוד כזה, הוא יוכל להועיל בצבא כמו עשרה חיילים יחד, כי בהשפעתו תגדל המוטיבציה של כל חבריו הקרביים לעשות את המיטב ולקדש את הצבא, ומתוך כך, יזכו לשמירתו של צור ישראל וגואלו. מן השמיים יסייעו בעדו ובעדך יחד לטובת כלל ישראל. גם אני התגייסתי לצבא בגיל עשרים אחרי קרוב לשלוש שנים של לימוד בישיבה וזכיתי לראות שיש פער עצום בין חייל שיש לו רקע תורני לבין חייל דתי שאין לו את אותו העוז של התורה.

ציטוטים מספרי - הראי"ה

”גם מתוך החול יגלה הקודש, גם מתוך החופש הפרוץ יבוא העול האהוב, זו תהיה הפליאה הגדולה של חזון הגאולה” (אורות התשובה יז)

העלון יוצא לעילוי נשמת בחורי הישיבה שנרצחו ערב ר"ח אדר ב' תשס"ח הי"ד

יו"ל ע"י כיתה יב/3 ישיבת ירושלים לצעירים מחזור מ"ט כל הזכויות שמורות